

**Bryssel den 18 september 2026
(OR. en)**

13402/26

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0076 (COD)**

**ENER 584
ENV 1101
CLIMA 464
COMPET 1092
CONSOM 265
FISC 309**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	18 september 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 488 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om ändamålsenligheten i införandet av straffrättsliga påföljder från medlemsstaternas sida vid avsiktliga och allvarliga fall av marknadsmissbruk på unionens grossistmarknader för energi

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 488 final.

Bilaga: COM(2026) 488 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.9.2026
COM(2026) 488 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om ändamålsenligheten i införandet av straffrättsliga påföljder från medlemsstaternas
sida vid avsiktliga och allvarliga fall av marknadsmissbruk på unionens
grossistmarknader för energi**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om ändamålsenligheten i införandet av straffrättsliga påföljder från medlemsstaternas sida vid avsiktliga och allvarliga fall av marknadsmissbruk på unionens grossistmarknader för energi

Innehåll

I.	Inledning: överträdelser av Remit	2
II.	Metod	5
III.	EU-regelverket för straffrättsliga överträdelser och sanktioner	6
IV.	Aktuellt läge gällande överträdelser av Remit och huvudsakliga lärdomar	6
V.	Slutsatser	12

I. Inledning: överträdelser av Remit

Förordning (EU) nr 1227/2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (*Remit*)¹ ändrades genom förordning (EU) 2024/1106 (*Remit II*)², som trädde i kraft den 7 maj 2024 (i denna rapport kallas Remit i dess lydelse enligt Remit II för *den ändrade Remit*).

Remit är en central del av EU:s lagstiftning. Syftet är att säkerställa integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi genom att införa ett ramverk för förhindrande och upptäckt av marknadsmissbruk.

Enligt artikel 21a.2 i den ändrade Remit krävs följande:

”2. Senast den 1 juni 2025 ska kommissionen bedöma ändamålsenligheten i införandet av straffrättsliga påföljder från medlemsstaternas sida vid avsiktliga och allvarliga fall av marknadsmissbruk på unionens grossistmarknader för energi och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Rapporten får innehålla förslag till lämpliga åtgärder som får inkludera framläggande av ett lagstiftningsförslag.”

Syftet med denna rapport (*rapporten*) är att fullgöra Europeiska kommissionens skyldighet enligt artikel 21a.2 i den ändrade Remit. Avsnitt I i rapporten innehåller bakgrundsinformation om den ändrade Remit och relevanta skyldigheter för medlemsstaterna som införs genom Remit II när det gäller verkställighetsåtgärder vid överträdelser av Remit. I avsnitt II förklaras de metoder som kommissionen har använt för att sammanställa rapporten. I avsnitt III beskrivs den rättsliga ramen för unionens befogenheter inom tillnärmning av medlemsstaternas straffrättsliga lagar och andra författningar. I avsnitt IV finns en översikt över åtgärder som medlemsstaterna har infört för att vidta verkställighetsåtgärder mot överträdelser av Remit och över det allmänna verkställighetsläget i EU. Rapporten avslutas med kommissionens slutsatser i avsnitt V. Rapporten lämnas till Europaparlamentet och till rådet.

Bakgrunden är att artikel 18 i Remit som den ursprungligen var formulerad innebar att medlemsstaterna var skyldiga att införa bestämmelser om sanktioner som skulle tillämpas vid överträdelser av Remit och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpades. I bestämmelsen föreskrevs det också att sanktionerna skulle utformas för att vara effektiva, avskräckande och proportionella och återspegla överträdelsernas art, varaktighet och

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi, EUT L 326, 8.12.2011, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1106 av den 11 april 2024 om ändring av förordningarna (EU) nr 1227/2011 och (EU) 2019/942 vad gäller förbättrande av unionens skydd mot otillbörlig marknadspåverkan på grossistmarknaden för energi, EUT L, 2024/1106, 17.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/oj>.

allvarlighetsgrad, den skada som konsumenterna åsamkats och de potentiella vinsterna från handeln baserad på insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan. Det fastställdes ingen särskild sanktionsram för medlemsstaterna i artikel 18 i Remit.

Det noterades under översynen av Remit 2023–2024 att verkställigheten av Remit-reglerna varierade avsevärt mellan EU:s jurisdiktioner. Vissa medlemsstater rapporterade ovanligt låg tillsynsverksamhet. I andra var sanktionsavgifterna för överträdelser otillräckliga som avskräckande medel mot framtida överträdelser.

Genom Remit II infördes flera betydande ändringar för att komma till rätta med denna bristande överensstämmelse, säkerställa en effektiv verkställighet när det gäller överträdelser av Remit och därmed ytterligare stärka marknadens integritet.

Remit II återspeglar närmare bestämt det absoluta behovet av ett mer enhetligt och starkare ramverk för att förhindra otillbörlig marknadspåverkan på grossistmarknaderna för energi. Remit ändrades därför för att tillhandahålla en förteckning över specifika verkställighetsåtgärder som skulle vara tillgängliga för de nationella tillsynsmyndigheterna vid överträdelser av Remit. I Remit II betonas det särskilt att det är viktigt att de nationella tillsynsmyndigheterna har de utredningsbefogenheter och verkställandebefogenheter som krävs, som redan fastställts i artikel 13.2 i Remit, det vill säga a) få tillgång till varje dokument i vilken form som helst och få en kopia på det, b) begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra order eller utföra de berörda operationerna samt deras huvudmän, och, om nödvändigt, rätten att kalla en person eller en huvudman till förhör, c) utföra inspektioner på plats, d) begära befintliga register över tele- och datatrafik, e) begära att ett agerande som strider mot Remit eller delegerade akter eller genomförandeakter som antagits på grundval av denna förordning upphör, f) begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad, och g) begära att en domstol eller en behörig myndighet utfärdar tillfälligt förbud mot utövande av yrkesverksamhet.

Genom den nya artikel 18.3 i Remit II införs dessutom skyldigheter för medlemsstaterna att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna har befogenhet att påföra åtminstone följande administrativa sanktionsavgifter och andra administrativa åtgärder vid överträdelser av Remit: a) Kräva att överträdelsen upphör. b) Besluta om återföring av de vinster som har gjorts eller förluster som undvikits på grund av överträdelsen, i den mån de kan fastställas. c) Utfärda offentliga varningar eller meddelanden. d) Förelägga vite. e) Påföra administrativa sanktionsavgifter.

Genom den nya artikel 18.4 i Remit II införs ett ramverk för en minsta samordning av administrativa sanktionsavgifter i vilket det fastställs hur maxbelopp för avgifterna ska fastställas på nationell nivå³. Syftet med dessa ändringar är att säkerställa att varje medlemsstat påför sanktionsavgifter som är effektiva, avskräckande och proportionella.

Genom den nya artikeln 18.4 och 18.5 i Remit II införs ett ramverk för minsta samordning, enligt vilket medlemsstaterna måste fastställa maxbelopp för administrativa sanktionsavgifter som uppgår till minst de belopp som anges i den artikeln. Denna samordning gäller överträdelser av följande artiklar i den ändrade Remit:

- Artikel 3, som förbjuder insiderhandel.
- Artikel 4, som innebär att marknadsaktörer är skyldiga att offentliggöra insiderinformation.
- Artikel 5, som förbjuder otillbörlig marknadspåverkan.
- Artikel 8, enligt vilken marknadsaktörer är skyldiga att till Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (*Acer*) rapportera data om grossistenergiprodukter⁴, grundläggande uppgifter⁵ och data som rör marknadsaktörernas exponering. Närmare uppgifter om rapporteringsskyldigheten finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2026/256⁶.
- Artikel 9, enligt vilken marknadsaktörerna är skyldiga att registrera sig hos den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade eller bosatta. I artikel 9 införs dessutom en skyldighet att utse en företrädare i EU för marknadsaktörer som är etablerade eller bosatta i ett tredjeland och ingår transaktioner som de är skyldiga att rapportera till Acer enligt artikel 8.1 i den ändrade Remit. Artikel 15, som föreskriver meddelandeskyldigheter för personer som yrkesmässigt arrangerar eller genomför transaktioner med grossistenergiprodukter, vilka infördes genom Remit II. Dessa skyldigheter avser vissa överträdelser av Remit och ska fullgöras gentemot Acer och de berörda nationella tillsynsmyndigheterna.

³ Den faktiska administrativa sanktionsavgift som ska påföras i ett visst fall kan uppgå till det maxbelopp som fastställs i Remit II eller den högre nivå som föreskrivs i nationell rätt.

⁴ *Grossistenergiprodukter* definieras i artikel 2.4 i Remit.

⁵ *Grundläggande uppgifter* definieras i artikel 2.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014.

⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2026/256 av den 30 januari 2026 om rapportering av data för att genomföra artiklarna 7c.2, 8.1a, 8.2 och 8.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014, EUT L, 2026/256, 9.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/256/oj.

Remit II ger medlemsstaterna verktyg för en effektivare verkställighet vid överträdelser av Remit. Den förstärkning av ramverket för administrativa sanktionsavgifter och andra administrativa åtgärder som införs genom Remit II hindrar inte medlemsstaterna från att införa straffrättsliga påföljder för överträdelser av Remit.

II. Metod

För att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 21a.2 i den ändrade Remit och sätta sig in i ändamålsenligheten hos de sanktioner för överträdelser av Remit som för närvarande är tillämpliga i medlemsstaterna, utarbetade kommissionen ett frågeformulär riktat till de nationella tillsynsmyndigheterna. Detta spreds genom Council of European Energy Regulators (*CEER*) i september 2024.

Frågeformuläret var endast inriktat på genomförandet av Remit-lagstiftningen och innehöll frågor om befintliga nationella ramverk, särskilt när det gäller administrativa sanktionsavgifter och andra administrativa åtgärder, antalet pågående och tidigare överträdelseärenden per medlemsstat (inklusive antagande av slutgiltiga beslut och domstolsavgöranden) och relevanta sanktioner som tillämpats, åtföljande statistik som visar verkställighetsåtgärder som vidtagits i varje medlemsstat, samt en översikt över framgångar och misslyckanden vid prövning vid behöriga nationella domstolar. Frågeformuläret innehöll kompletterande frågor till de medlemsstater vars sanktionssystem för överträdelser av Remit inte bara omfattar administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, utan även straffrättsliga påföljder och andra straffrättsliga åtgärder.

Kommissionen fick 26 svar från nationella tillsynsmyndigheter (*uppgiftslämnarna*) i 26 medlemsstater, varav 21 togs emot i november 2024 och de återstående fem i slutet av juni 2025. En nationell tillsynsmyndighet besvarade inte frågeformuläret. Denna rapport bygger därmed på den information som har lämnats av 26 nationella tillsynsmyndigheter.

III. EU-regelverket för straffrättsliga överträdelser och sanktioner

I detta avsnitt beskrivs bakgrunden till EU:s befogenheter gällande lagstiftning inom området materiell straffrätt, vilket regleras genom artikel 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

Enligt artikel 21a.2 i den ändrade Remit får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag om den anser att det är nödvändigt att medlemsstaterna inför straffrättsliga påföljder för överträdelser av Remit.

Enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget får unionen fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom vissa områden med särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag. EUF-fördraget innehåller en uttömmande förteckning över dessa områden, som är följande: terrorism, människohandel, sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig handel med vapen, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet (*eurobrott*). Rådet får enhälligt utvidga denna förteckning till att omfatta andra områden som uppfyller kriterierna för allvar och gränsöverskridande relevans, efter godkännande från Europaparlamentet.

Hittills har detta gjorts en gång, genom rådets beslut (EU) 2022/2332⁷, vilket innebar att överträdelse av unionens restriktiva åtgärder lades till i förteckningen över eurobrott.

Enligt artikel 83.2 i EUF-fördraget får unionen även fastställa minimiregler för brottsrekvisit och påföljder för ett område som omfattas av harmoniseringsåtgärder enligt unionens övriga politik. Denna befogenhet omfattar i princip en bred och mångsidig uppsättning politikområden. Den kan dock endast utövas när straffrättslig brottsbekämpning **visar sig nödvändig** för att säkerställa att den berörda unionspolitiken genomförs effektivt. Detta gäller bland annat allvarliga fall av marknadsmissbruk inom finansiella tjänster⁸.

IV. Aktuellt läge gällande överträdelser av Remit och huvudsakliga lärdomar

⁷ Rådets beslut (EU) 2022/2332 av den 28 november 2022 om angivande av överträdelse av unionens restriktiva åtgärder som ett område av brottslighet som uppfyller kriterierna i artikel 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUT L 308, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2332/oj>.

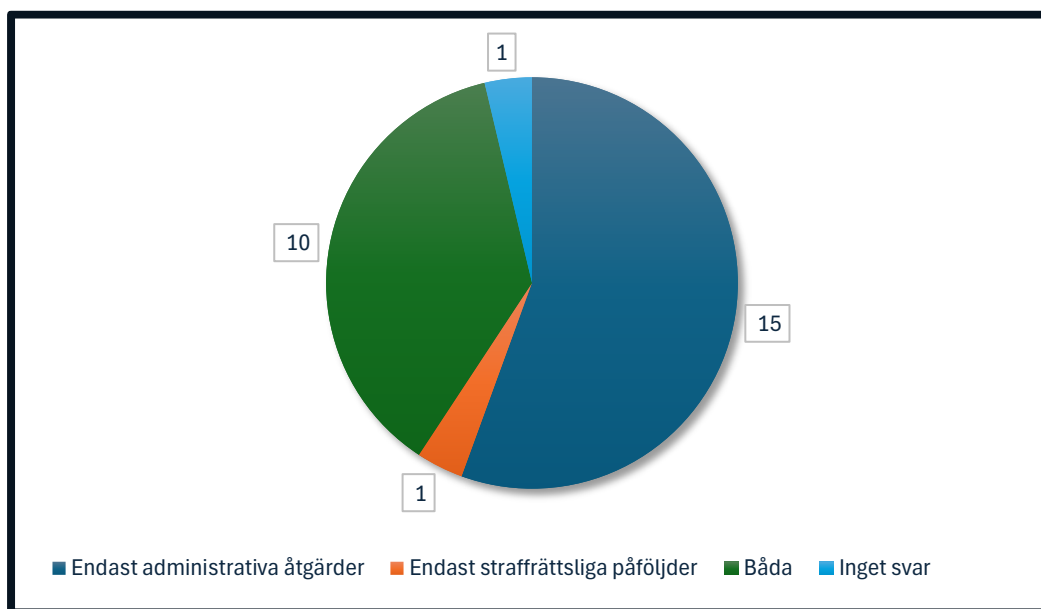
⁸ Exempelvis i förhållande till direktiv 2014/57/EU om marknadsmissbruk, direktiv (EU) 2017/1371 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen och direktiv (EU) 2024/1203 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, EUT L 173, 12.6.2014, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/57/oj>.

Administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder som för närvarande är tillämpliga i EU:s medlemsstater

Enligt den information som lämnats till kommissionen tillämpar vissa medlemsstater endast administrativa åtgärder för att säkerställa verkställighet vid överträdelser av Remit, medan andra även föreskriver straffrättsliga påföljder. En medlemsstat har ett ramverk som utgörs enbart av straffrättsliga påföljder.

I figuren nedan visas antalet medlemsstater som tillämpar i) endast administrativa åtgärder, ii) en kombination av administrativa åtgärder och straffrättsliga påföljder och iii) enbart straffrättsliga påföljder för att säkerställa verkställighet vid överträdelser av Remit.

Figur 1: Åtgärder och påföljder vid överträdelser av Remit (antal medlemsstater)

Källa: Svar från 26 medlemsstater på kommissionens frågeformulär.

Enligt figur 1 har en majoritet, **15 av de 26 medlemsstater som svarade** valt administrativa sanktioner, inklusive sanktionsavgifter, som sitt primära verkställighetsverktyg när det gäller överträdelser av Remit och för att förhindra bristande efterlevnad. **En medlemsstat** (Irland) har i stället infört ett ramverk som bygger uteslutande på straffrättsliga påföljder, medan de återstående **tio medlemsstater som svarade** (Danmark, Tyskland, Estland, Cypern, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen och Sverige) har en kombination av administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder som avskräckande medel mot överträdelser av Remit.

En nationell tillsynsmyndighet meddelade kommissionen att dess medlemsstat överväger att komplettera det nuvarande ramverket, som utgörs enbart av administrativa sanktioner, med straffrättsliga påföljder. Den nationella myndigheten har bland annat lämnat förslag till justitieministeriet 2022 och 2023 om att klassificera vissa överträdelser av Remit, nämligen överträdelser av artikel 3 och artikel 5, som brottsrekvisit. Målet för denna medlemsstat är att säkerställa att dess nationella ramverk är anpassat till de nuvarande bestämmelserna om marknadsmissbruk enligt förordning (EU) nr 596/2014⁹.

Omvänt överväger den enda medlemsstat som för närvarande endast tillämpar straffrättsliga påföljder vid överträdelser av Remit att i stället införa administrativa sanktionsavgifter för att säkerställa en effektivare verkställighet.

Gällande regler för administrativa sanktionsavgifter i de nationella rättsordningarna

Uppgiftslämnarna som besvarade frågeformuläret lämnade information om nivån på de administrativa sanktionsavgifter som tillämpades för överträdelser av Remit. Nivåerna varierande avsevärt mellan medlemsstaterna. Dessutom uttrycktes de administrativa sanktionsavgifterna ibland i procentandelar, ibland endast som summor och i andra ramverk som en kombination. Vissa uppgiftslämnare angav exempelvis att de tillämpliga ramverken föreskriver sanktionsavgifter på upp till 8 % av den berörda enhetens årsomsättning, och upp till 20 % vid upprepade överträdelser eller när ekonomisk vinning beaktas. Andra uppgav att de administrativa sanktionsavgifterna varierar mellan 20 000 och 50 000 euro och att det finns bestämmelser om höjda sanktionsavgifter beroende på överträdelsernas allvarlighetsgrad. I andra nationella system föreskrivs sanktionsavgifter från ungefär 300 euro, med möjlighet att påföra avgifter på upp till 10 % av den berörda enhetens årsinkomst, åtföljt av tillfälliga begränsningar av verksamheten. Några få medlemsstater föreskriver sanktionsavgifter på upp till sex miljoner euro.

Regler för straffrättsliga påföljder i de nationella rättsordningarna

Såsom nämnts ovan angav elva uppgiftslämnare att straffrättsliga påföljder föreskrivs i deras regelverk. Dessa inkluderade straffrättsliga böter och i vissa fall fängelse i högst tio år. I vissa

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/2026-06-05>.

fall föreskrev ramverket även frysning eller konfiskering av tillgångar och tidsbegränsade yrkesförbud.

En uppgiftslämnare lämnade till exempel följande detaljerade ramverk för straffrättsliga påföljder i sin medlemsstat:

- Otillbörlig marknadspåverkan: upp till 5 000 dagsböter eller fängelse i 1–10 år, eller bådadera.
- Ingående av avtal som syftar till otillbörlig marknadspåverkan: upp till 2 500 dagsböter.
- Utnyttjande av insiderinformation i strid med artikel 3.1 a i den ändrade Remit: upp till 5 000 dagsböter eller fängelse i 1–10 år, eller bådadera. Om överträdelsen begås av en person enligt artikel 3.2 a eller c i den ändrade Remit: upp till 5 000 dagsböter eller fängelse i 2–12 år, eller bådadera.
- Olagligt röjande av insiderinformation i strid med artikel 3.1 b i den ändrade Remit: upp till 2 500 dagsböter, frihetsberövande eller fängelsestraff i mellan tre månader och fem år.
- Rekommendera eller förmå någon att köpa eller sälja grossistenergiprodukter i strid med artikel 3.1 c i den ändrade Remit: upp till 2 500 dagsböter, frihetsberövande eller fängelsestraff i mellan tre månader och fem år.
- Yppande av affärshemlighet i strid med artikel 17 av den ändrade Remit: böter, frihetsberövande eller fängelsestraff i mellan tre månader och fem år.
- Underlåtenhet av en professionell transaktionsarrangör att underrätta ordföranden för den nationella tillsynsmyndigheten om skäligen misstankar om otillbörlig marknadspåverkan, försök till otillbörlig marknadspåverkan eller missbruk av insiderinformation, i strid med den nya artikel 15 i den ändrade Remit: böter, frihetsberövande eller fängelsestraff i mellan tre månader och fem år.

Svaren på frågeformulären visar tydligt att medlemsstaterna, när de har ett ramverk som kombinerar både administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder för överträdelser av Remit, har antagit en stegvis metod där administrativa sanktioner tillämpas för mindre allvarliga överträdelser av Remit medan straffrättsliga påföljder tillämpas för allvarligare överträdelser. Enligt uppgiftslämnarna medger denna metod en mer nyanserad verkställighetsstrategi som är anpassad efter hur allvarlig överträdelsen är.

En uppgiftslämnare förklarade till exempel att en överträdelse av artikel 5 i den ändrade Remit (förbud mot otillbörlig marknadspåverkan) kan utgöra både ett brott och en administrativ överträdelse, beroende på om den påverkar priset på grossistenergiprodukter. Om överträdelsen inte påverkar priset på de relevanta grossistenergiprodukterna betraktas den som mindre allvarlig och är endast föremål för sanktioner av administrativ karaktär, och omvänt.

Svårigheter med verkställigheten vid överträdelser av Remit

Tre uppgiftslämnare nämnde att straffrättsliga påföljder kan ha större avskräckande effekt än administrativa verkställighetsåtgärder. Enligt de svar som lämnats har dock medlemsstater som använder straffrättsliga påföljder, antingen enbart eller i kombination med administrativa åtgärder, betydande svårigheter med verkställigheten vid överträdelser av Remit. Detta har lett till lägre verkställighetsnivåer i vissa medlemsstater, av skäl som förklaras nedan.

Vissa uppgiftslämnare förklarade att tillämpningen av straffrättsliga påföljder, som kräver att den nationella tillsynsmyndigheten väcker talan vid domstol och/eller vänder sig till en åklagare vilket, om detta leder till åtal, följs av en rättegång, kan försvåra en effektiv efterlevnadskontroll av Remit. Skälen till detta är följande:

För det första tar hela processen längre tid. Det tar i allmänhet längre tid att avsluta ett brottmål, inbegripet att nå det stadium då straffrättsliga påföljder döms ut, än att avsluta ett ärende som gäller administrativa sanktioner. Detta beror också på att de nationella tillsynsmyndigheterna, när det gäller administrativa sanktioner, har befogenhet att direkt ålägga de berörda personerna sanktionsavgifter. Kommissionen konstaterar att förfarandenas längd även kan bero på den komplexitet som marknadsmissbruk på energimarknaderna innebär.

För det andra, framgår det av svaren på frågeformuläret att lagföring av överträdelser av Remit är en mer komplicerad process än att tillämpa administrativa sanktioner. Den större komplexiteten i det förstnämnda fallet hänger samman med påföljdens straffrättsliga karaktär, till exempel de beviskrav som en nationell tillsynsmyndighet måste uppfylla för att kunna gå vidare med lagföring. Det kan vara svårt för det behöriga nationella organet (oftast åklagare som inte nödvändigtvis känner till hur energimarknaderna fungerar) att samla in tillräcklig bevisning för att uppfylla det beviskrav som gäller i straffrättsliga förfaranden. Detta gäller särskilt när överträdelser av Remit gäller otillbörlig marknadspåverkan eller insiderhandel, där de berörda marknadsaktörerna ofta använder sig av mycket sofistikerade metoder. Enligt svaren på frågeformuläret har detta lett till mycket få (om ens några) fall av framgångsrik lagföring, och många ärenden har antingen lagts ned eller lett till friande domar.

Verkställande av administrativa sanktioner för överträdelser av Remit

Det finns nästan inga slutliga domar om straffrättsliga påföljder för överträdelser av Remit¹⁰, men antalet beslut och administrativa sanktionsavgifter som medlemsstaterna påfört marknadsaktörer ger en annan bild av efterlevnaden och verkställigheten. Som exempel kan det nämnas att de två medlemsstaterna med högst antal Remit-relaterade beslut har rapporterat följande:

- Den ena har fattat 43 beslut om överträdelser av Remit sedan 2016, åtföljda av administrativa sanktionsavgifter på ungefär 10 500 000 euro.
- Den andra har genomfört 46 utredningar med åtföljande överträdelsebeslut sedan Remit infördes 2016, och 61 sanktioner har tillämpats, uppgående till sammanlagt 115 060 096 euro.

En annan medlemsstat har rapporterat att den har utdömt sanktioner för olika överträdelser av Remit på sammanlagt 2 560 000 euro.

Svaren på frågeformuläret visar att medlemsstater med ramverk för administrativa sanktionsavgifter för överträdelser av Remit kunde tillämpa en mer flexibel och effektiv verkställighetsstrategi och slutföra fler utredningar, med slutliga beslut om påförande av administrativa sanktionsavgifter eller andra administrativa åtgärder.

Avskräckande effekt av administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder

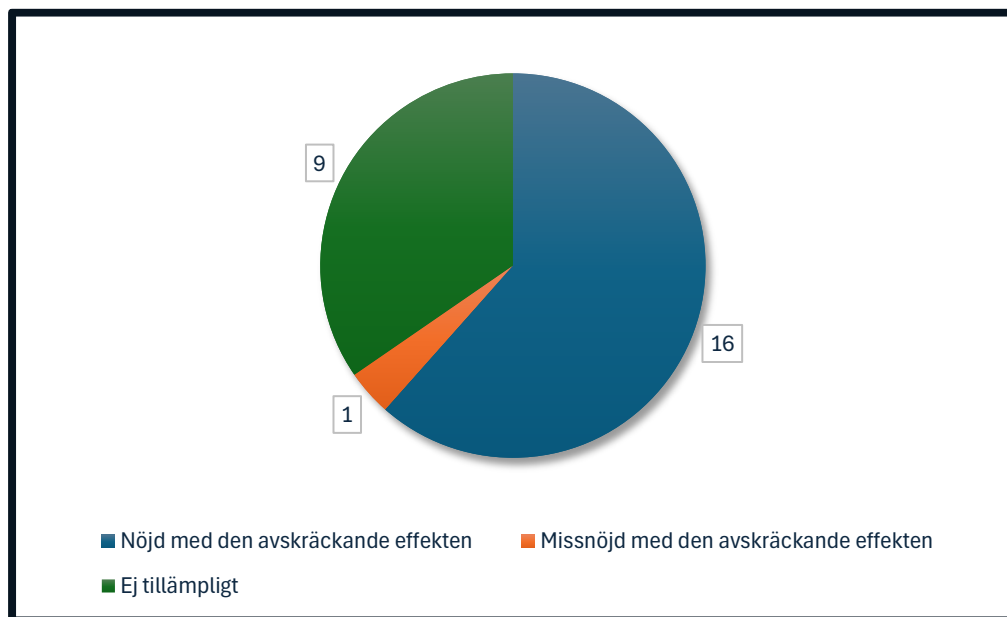
Frågeformuläret innehöll även en fråga om den avskräckande effekten av sanktioner som är tillämpliga i medlemsstaterna. Se figur 2 nedan:

- De flesta av uppgiftslämnarna, 16 av 26, ansåg att de nuvarande åtgärderna har tillräcklig avskräckande effekt och bidrar till en effektiv verkställighet vid överträdelser av Remit. I dessa jurisdiktioner baserades ramverket för efterlevnadskontroll på administrativa åtgärder. Som exempel uppgav en av dessa 16 uppgiftslämnare att av de fyra Remit-ärenden som hade drivits sedan 2011 och där administrativa sanktioner på 75 000 euro hade ålagts, hade tre av de fyra berörda marknadsaktörerna därefter inte begått någon ytterligare överträdelse av Remit.

¹⁰ De elva medlemsstater som tillämpar straffrättsliga påföljder gav följande svar: i Danmark, Irland, Cypern, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen och Sverige har inga verkställighetsbeslut ännu fattats. Tyskland har två pågående ärenden men inga beslut har ännu fattats. Estland lämnade inget meningsfullt svar på den relevanta frågan.

- En av uppgiftslämnarna nämnde dock att nivån på de administrativa sanktionsavgifter som var tillämpliga i dennes jurisdiktion var mycket låg, med tanke på storleken på de marknadsaktörer som var inblandade i påstått Remit-relaterade olagliga handlingar.
- Nio uppgiftslämnare svarade att de inte hade några tillgängliga uppgifter om överträdelser av Remit eller att inga överträdelsebeslut i deras jurisdiktioner hade lett till sanktionsavgifter.

Figur 2: Nuvarande nivå av tillfredsställelse med den avskräckande effekten hos administrativa åtgärder för överträdelser av Remit (per antal länder)

V. Slutsatser

Såsom nämns ovan gäller unionens befogenhet att anta straffrättsliga påföljder enligt artikel 83.2 i EUF-fördraget endast när straffrättslig brottsbekämpning **visar sig nödvändig** för att säkerställa att den berörda unionspolitiken genomförs effektivt. Baserat på svaren på frågeformuläret, den information kommissionen har när rapporten skrivs och artikel 18 i den ändrade Remit, **finns det för närvarande inga indikationer** på att straffrättslig brottsbekämpning är nödvändig för att säkerställa ett effektivt genomförande av Remit-ramverket. Denna slutsats påverkar inte andra områden, till exempel marknadsmissbruk inom finansiella tjänster, där straffrättslig brottsbekämpning ansågs nödvändig för att säkerställa att den berörda unionspolitiken genomförs effektivt.

Baserat på svaren på kommissionens frågeformulär, och i detta skede av genomförandet av Remit, förefaller medlemsstater med verkställighetsramar som bygger på straffrättsliga påföljder, antingen enbart eller i kombination med administrativa sanktioner, ha betydande svårigheter att

slutföra Remit-ärenden eller nå framgång med slutliga domar. Medlemsstater med verkställighetsramar för överträdelser av Remit som bygger på administrativa åtgärder uppvisar jämförelsevis bättre verkställighetsresultat.

Dessutom förväntas det att efterlevnadskontrollen stärks ytterligare genom det nyligen införda Remit II-ramverket, som medlemsstaterna är skyldiga att genomföra. Såsom förklaras ovan medför detta nya ramverk inte bara stärkta utrednings- och verkställighetsbefogenheter för de nationella tillsynsmyndigheterna utan även en skyldighet för medlemsstaterna att följa ramverket om minsta harmoniseringsåtgärder i artikel 18 i den ändrade Remit.

Genomförandet av nationella ramverk i linje med artikel 18 i den ändrade Remit kommer att stärka efterlevnaden av Remit och säkerställa dess ändamålsenlighet och avskräckande effekt. Kommissionen föreslår därför att fokus läggs på genomförandet av dessa nya bestämmelser och ramverk för att fullt ut dra nytta av den förstärkta tillsynen och bedöma effekterna i praktiken

Senast den 8 maj 2027, och vart tredje år därefter, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av huruvida sanktioner för överträdelser av Remit föreskrivs och tillämpas på ett konsekvent sätt i medlemsstaterna. Om det, när genomförandet av artikel 18 i den ändrade Remit har slutförts, visar sig vara nödvändigt att tillnärma brottsrekvisit och påföljder för uppsåtliga och allvarliga överträdelser av Remit för att säkerställa ett effektivt genomförande av Remit II, kan kommissionen i det sammanhanget på nytt överväga om det krävs ytterligare harmonisering på EU-nivå.